

Одговор Михаилу Шашкијевићу на напис у бр. 471 „Таблоида“

У броју #471 листа „Таблоид“ објављен је текст Михаила Шашкијевића (познатог такође и као Шашкевић) где су поновљене његове неистините и клеветничке тврдње на рачун подносилаца овог захтева за објављивање одговора, Ђорђа Николића и Драгице Милошевић. Изношење тих лажних тврдњи, којима се грубо повређују част и углед Ђорђа Николића и Драгице Милошевић, одиграва се у контексту објављивања књиге Михаила Шашкијевића, „Смрт мале Американке у Чикагу,“ првобитно у издању издавачке куће „Прометеј“ из Новог Сада, а која је затим у наставцима објављивана у листу „Таблоид.“

У поменутој књизи, па затим у изводима из те књиге објављеним у листу „Таблоид,“ аутор Шашкијевић се као лаик и без навођења икаквих својих истраживачких или форенсичких квалификација, упушта у „расветљавање“ по свему судећи политичког убиства српског политичког емигранта у САД Драгише Кашиковића и мале Српкиње рођене у Америци, Иванке Милошевић, које се догодило у Чикагу у ноћи 18. на 19. јуна 1977. године. То убиство, од тада па до данас, власти Сједињених Америчких Држава, ни локалне ни федералне, нису успеле да реше нити да икога за извршење тог злочина оптуже.

У оквиру својих нагађања и изношења теорија завере о наведеном убиству, Шашкијевић износи две тврдње које су централне за наш захтев листу „Таблоид“ да објави овај деманти и чињеничко побијање Шашкијевићевих неистинитих навода. Он тврди на страни 16 своје књиге, као и у деловима тога списа објављеним у

„Таблоиду,“ па затим понавља те инсинуације у броју #471, да је Ђорђе Николић, ујак убијене девојчице Иванке, био „организатор“ убиства, а да је Драгица Милошевић, мајка жртве Иванке, знала за његову наводну улогу у злочину али га је прикривала зато што јој је брат.

Сходно релевантним одредбама Закона о јавном информисању, члану 83, право на одговор; члану 96, начело једнаке делотворности информације и одговора, односно исправке; и члану 87, рок за објављивање одговора, захтевамо од уредништва листа „Таблоид“ да овај одговор објави у законом предвиђеном року, а то је „да се одговор објави без одлагања, а најкасније у другом наредном броју...од приспећа одговора.“

Писање Михаила Шашкијевића обележено је бројним неистинама на наш рачун и тешким повредама нашег угледа и достојанства, у смислу члана 101 наведеног Закона о јавном информисању, утолико што се „објављивањем информације, односно записа повређује претпоставка невиности, забрана говора мржње, права и интереси малолетника,“ на начин који задовољава и законске предуслове за интервенцију суда. Шашкијевић кривично оптужује Драгицу Милошевић и Ђорђа Николића без изношења никаквих прима фацие доказа, чиме се повређује претпоставка њихове невиности. Његова књига и напис на који непосредно одговарамо кипте мржњом и злбом према особама на које се односе. Најзад, његови написи постхумно угрожавају права и интересе малолетнице Иванке Милошевић, укључујући право на достојанство личности, неправним објављивањем слике њеног унакаженог тела у наведеној књизи (стр. 111) и оптуживањем без икаквих доказа њених најближих за злочин којег је била жртва, на основу чега њена

мајка и природни старатељ Драгица Милошевић стиче право да се у складу са законом томе супротстави.

Тврдње Михаила Шашкијевића су доказиво неосноване у најмању руку из следећих разлога.

Чињеница #1. Издавач књиге Михаила Шашкијевића, „Смрт мале Американке српског порекла,“ у лицу директора предузећа „Прометеј“ Зорана Колунџије, када су му наши адвокати скренули пажњу на неутемељеност и увредљив карактер овога списа, одмах се извинио и оградио од аутора Шашкијевића, написавши адвокатској фирми која нас је заступала да није „слутио опасност коју носи ова књига и доживим шок кад сам на Сајму узео да је мало погледам и видим да одмах на почетку вређа госпођу Радмилу Милентијевић са којом сам у пријатељским односима! Одмах сам забранио да се књига шаље у књижаре и склонили смо је са сајта, а Марко Лопушина, новинар и публициста који се затекао кад се појавио Шашкијевић, га је добро нагрдио и рекао му пред доста људи да прича и пише глупости. Књиге са Сајма се још распакују у магацину, а сада ћу дати налог да се све врати у штампарију са налогом да се тираж уништи.“

Чињеница #2. Оверена изјава под заклетвом кључног сведока, Божидарке Гајовић из Чикага, апсолутно побија један од главних навода аутора Шашкијевића. Аутор произвољно тврди да је Ђорђе Николић уговорио са породицом Гајовић из Чикага да се мала Иванка у ноћи 18. на 19. јун 1977. склони у њиховој кући и тамо преноћи зато што је као наводни „организатор“ знао да предстоји убиство Драгише Кашиковића. Међутим, та тврдња је чиста измишљотина, што је разоткрила госпођа Божидарка Гајовић из

Чикага у изјави коју је потписала и оверила код судског нотара државе Илиноис:

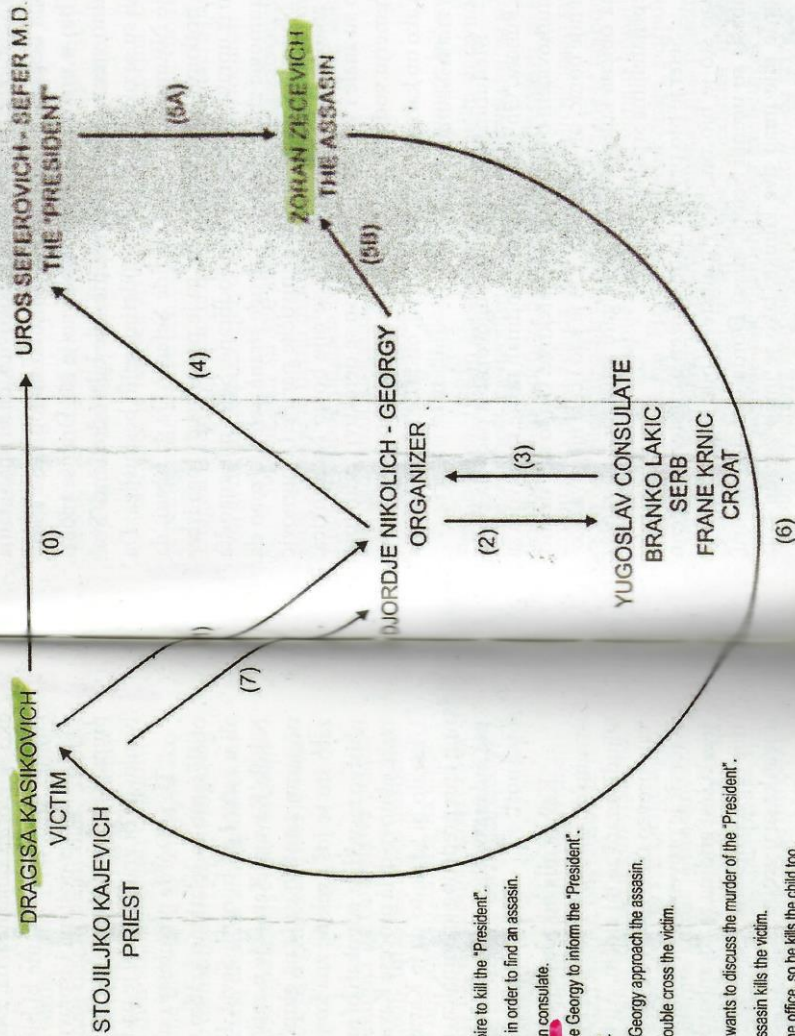
„Ја, Божидарка Гајовић, изјављујем да господин Ђорђе Николић из Чикага, није никада долазио код нас, код мене и моје фамилије, нити је прилазио нама, било којем члану наше породице “у цркви Светог Васкресења Христовог у Чикагу, у недељу 12 липња (јуна) 1977. г. нити било којег другог дана или датума, ни на једном другом месту, ни у једном другом граду, држави или на другом континенту, нигде, нигде под сунцем небеским, није прилазио нама нити нас је питао, нити да са мном или са мојом породицом, ни са ким из наше породице да “уговара” да мала Иванка преноћи од суботе на недељу 18. на 19. јуна 1977. године код нас, код моје деце, јер је Иванка била другарица са мојом децом. Није било тако како то Михаило Шашкијевић лажно пише у својој књизи ‘Смрт мале Американке српског порекла, убиство Драгише Кашиковића и Иванке Милошевић.’“

Овом изјавом најкомпетентније особе недвосмислено се ставља тачка на једну од ауторових кључних тврдњи, чиме се истовремено руши и његова неутемељена конструкција о предзнању Ђорђа Николића у вези са убиством и о његовој умешаности у планирање истог.

Чињеница #3. Фотошопирани наводни докуменат чикашке полиције. На стр. 168-179 свога пашквилантског написа аутор доноси шематски приказ, наводно из архивске грађе чикашке полиције, где је Ђорђе Николић означен као централна личност, одн. „организатор“ убиства.

The Police file
RD # Y 219 116

THE CASE OF THE MURDER OF DRAM KASIKOVICH AND IVANKA MILOSEVICH

(0) The victim and the priest conspire to kill the "President".

(1) The victim approaches Georgy in order to find an assassin.

(2) Georgy informs the Yugoslavian consulate.

(3) The Yugoslavian consulate advise Georgy to inform the "President".

(4) Georgy informs the "President".

(5a) and (5b) The "President" and Georgy approach the assassin.

(6) They instruct the assassin to double cross the victim.

(7) The assassin goes to the victim.

The assassin pretends that he wants to discuss the murder of the "President".

During the conversation the assassin kills the victim.

The child happened to be in the office, so he kills the child too.

(7) The assassin goes to Momir restaurants to get the money.

The assassin threw a party to prevent the victim's fiance from going to the victim.

Rekonstrukcija događaja - skica

Овај наводни докуменат сумњив је из најмање три разлога. Пре свега, језичке грешке одају да га је састављао странац јер их ни

релативно слабо образовани амерички полицајци не би направили на свом матерњем језику. Друго, шема дословно прати предпоставке које аутор износи у својој књизи, што овај цртеж одаје као ауторову подметачину, а не професионални закључак чикашке полиције. Треће и најважније, овог наводног документа уопште нема у службеној архивској грађи која се односи на предмет убиства Драгише Кашиковића и Иванке Милошевић.

Рачунајући на неупућеност српских читалаца, аутор ствара утисак да има неке посебне везе у полицији те да је помоћу њих прибавио документацију о предмету. Међутим, у Сједињеним Државама постоји закон FOIA (Freedom of Information Act) у складу са чијим одредбама свако може да тражи да му се доставе документа званичне природе и од јавног значаја, са малобројним изузецима докумената који су класификовани као државна тајна. Процедура је једноставна, без икаквих мистификација, и Американци је масовно и за разне сврхе користе. И аутор и породица убијених на такав начин су дошли до комплетног полицијског досијеа у предмету Кашиковић-Милошевић. Међутим, и то је најглавније, у том досијеу не постоји никакав докуменат какав приказује Шашкијевић, под службеном ознаком RD # Y 219 116. Да би била сигурна, породица је чикашкој полицији поднела посебан захтев за обелодањивање овог специфичног документа, под наведеном службеном ознаком RD # Y 219 116. Полиција таквом захтеву није могла да изађе у сусрет иако има законску обавезу да то учини, под предпоставком да такав докуменат постоји у њеној архиви.

Из свега наведеног, произилази закључак да је овај наводни докуменат, најважнији стуб ауторове фабуле о начину како су извршена убиства, заправо највероватније фотошопирани

фалсификат а не службени цртеж који одражава становиште истражних органа у вези са убиством Драгише Кашиковића и Иванке Милошевић. Аутор такав закључак лако може да оповргне тако што ће јавности показати оригинал документа који је наводно од полиције добио, као и пропратни инвентар досијеа који се од полиције добија, а где је тај докуменат уредно наведен. Подједнако лако, нашу сумњу може да оповргне било ко други, тако што ће полицији у Чикагу поднети исту врсту FOIA захтева који су поднели и аутор и породица, па нека покаже да је исти овај презумптивно кривотворени докуменат добио из службеног извора.

Док се тако нешто не догоди, за аутора важи да је ухваћен у грубом фалсификовању чињеница у циљу подупирања својих лажних навода и обмањивања јавности, за коју сматра да ће бити или исувише лења или у немогућности да провери његове тврдње.

Чињеница 4. Напомињемо још и то да је у конструкцију Шашкијевићевих измишљотина уграђена и једна бесмислица колосалних размера. Није потребно бити Шерлок Холмс да би се приметио овај апсурд, што такође у потпуности обара Шашкијевићеве неутемељене тврдње у очима сваке мислеће особе. Ако је шема злочина коју је он нацртао и приписао чикашкој полицији, тамо где је Ђорђе Николић означен као „организатор“ дуплог убиства Драгише Кашиковића и Иванке Милошевић – тачна, и ако као што он тврди тај цртеж заиста потиче из списка предмета те одражава становиште полиције о ауторству убиства, шта чикашка полиција чека већ четрдесет година? Ако су они установили да је ујак Ђорђе Николић „организатор“ злочина, а да му је мајка Драгица Милошевић сарадница која својом ћутњом прикрива његово кривично дело убиства сопственог детета, па на тај

начин и сама чини кривично дело, зашто их америчке власти нису ухапсиле и процесуирале? И Ђорђе Николић и Драгица Милошевић све време без престанка живе у Чикагу, на адреси која је свима, па и властима, позната. Да ли ико, чија је интелигенција већа од мравље, може да поверује да власти четири деценије не би прстом мрднуле да процесуирају особе за које верују да су починиле тешко кривично дело, а које им се све време налазе на дохвату руке?

Ова питања су – и без додатних чињеница и доказа које смо изнели – потпуно довољна да ауторову књигу и конструкције које тамо износи сахране и отправе у канту за ђубре.

У „Великом Речнику Страних Речи и Израза“ аутора Ивана Клајна и Милана Шипке, стр. 912, наводе се следеће релевантне дефиниције:

„Пасквила,-е=пашквила,-е [нем.Pasquill од итал.Pasquino, име кипа у Риму на који су качени стихови против одређених лица] Књиж. погрдан или подругљив текст, груба сатира, клеветнички спис.

„Пасквилант, писац погрдних текстова, пасквила.“

Сходно оваквој меродавној дефиницији угледних научника-лингвиста, а у светлу напред изнетих чињеница, спис аутора Михајла Шашкијевића на који се овај одговор односи може се сврстати у ред пашквила, као „погрдан ... клеветнички спис,“ а сам аутор у ред пашквиланата.

Зато, не само ради заштите наше части и достојанства, које је Михаило Шашкијевић својим написима грубо повредио, него и ради правилне обавештености шире јавности, захтевамо да се овај наш чињенично утемељени одговор у листу „Таблоид“ објави у законом предвиђеном року.

Ђорђе Николић

Драгица Милошевић